

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 czerwca 2016 r. , w sprawie I C 321/16 Sąd Rejonowy w Kutnie oddalił powództwo Kancelarii (...) S.A. w K. skierowane przeciwko M. S..

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, że (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. udzielała pożyczek gotówkowych z zastosowaniem środków porozumiewania się na odległość po zawarciu umowy ramowej pożyczki na czas nieokreślony. Aby uzyskać pierwszą pożyczkę pożyczkobiorca winien zarejestrować się i utworzyć konto użytkownika na stronie internetowej www.kredito24.pl po podaniu wymaganych danych pożyczkobiorcy i numeru telefonu komórkowego. Po prawidłowym wypełnieniu formularza, potwierdzeniu podanego numeru telefonu komórkowego i po podaniu indywidualnego kodu (...) przesłanego na numer telefonu komórkowego pożyczkobiorcy pożyczkobiorca winien dokonać przelewu kwoty 0,01 zł lub 0,50 zł jako opłatę rejestracyjną, która nie jest wymagana tylko w przypadku zastosowania aplikacji KontoConnect umożliwiającej darmową weryfikację danych do przelewu bankowego. Dokonanie w/w czynności uznawane jest jako akceptacja przez pożyczkobiorcę warunków Ramowej Umowy P.. Po zawarciu w/w umowy ramowej pożyczki pożyczkobiorca zobowiązany jest m. in. do przesłania podpisanych i kompletnych dokumentów Umowy Ramowej P. nie później niż w terminie 7 dni od ich otrzymania korzystając z zaadresowanej koperty zwolnionej z opłaty pocztowej. W dniu 11 października 2014 roku z rachunku bankowego o numerze (...) zarejestrowanego na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nadawca (...) sp. z o.o. przelał kwotę 1200 zł na rachunek (...) wskazując jako odbiorcę M. S., a jako tytuł „ (...) : Pożyczka (...) nr p556qy nr przelewu (...) ”. W dniu 4 maja 2015 roku pomiędzy Kancelarią (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w K. a (...) sp. z o.o. w W. o nr KRS (...) została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na mocy której zostały przeniesione na rzecz powoda wierzytelności przysługujące (...) sp. z o.o. w W. w stosunku do 4900 dłużników wskazanych w załączniku nr 1 do umowy. W powyższym załączniku zostały wymienione też dane osobowe pozwanej pod numerem (...) o następującej treści „S. M., numer umowy (...), data umowy (...), kapitał 1200 zł, kwota zadłużenia łącznie 1730”. Kancelaria (...) Spółka Akcyjna w K. w dniu 4 maja 2015 roku sporządziła pismo zaadresowane do pozwanej zawiadamiającego go o dokonaniu cesji w/w wierzytelności w dniu 4 maja 2015 roku. Strona powoda wywodzi swoje żądanie z faktu zawarcia z pozwaną umowy pożyczki w dniu 14 października 2014 roku o numerze p555qy, jednakże na poparcie swoich twierdzeń nie przedstawia żadnego dowodu, który potwierdzałby zawarcie przez pozwaną przedmiotowej umowy. Z załączonych do sprawy dokumentów nie wynika oświadczenie woli pozwanej o zawarciu pożyczki – żaden z dowodów nie potwierdza, że pozwana dokonała jakiegokolwiek przelewu na rzecz pożyczkodawcy, ponieważ taki dowód nie został załączony. Pomimo braku dowodu przelewu powód mógł wykazać zawarcie umowy poprzez przedstawienie podpisanej umowy pożyczki, jednakże i tego nie uczynił załączając jedynie jej projekt i to zupełnie nie korelujący z tytułem przelewu kwoty 1200 złotych na konto bankowe, w którym jako dane odbiorcy pożyczkodawca wpisał M. S.. Powód nie załączył również potwierdzenia doręczenia pozwanej samej umowy, a co więcej, brak jest także jakiegokolwiek dowodu przekazania do dyspozycji pozwanej kwoty pożyczki – z uwagi na brak przelewu opłaty rejestracyjnej brak możliwości zweryfikowania do kogo należy konto na które przelano kwotę 1200 złotych. W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał, iż powód nie wykazał faktu zawarcia z pozwaną umowy pożyczki w dniu 11 października 2014 roku o numerze p556qy, na którym to opiera roszczenie sformułowane w pozwie.

Apelację od tego wyroku złożyła strona powodowa. Zarzuty w tej apelacji podniesione omówione zostaną poniżej. W konkluzji strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanej kwoty 1.004,34 zł wraz z odsetkami od dnia 2 kwietnia 2016 r. , a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył,

co następuje :

Apelacja jest bezzasadna , a postawione w niej zarzuty uznać należy za chybione.

Skarżąca zarzuca naruszenie prawa procesowego, a to przepisu art. 236 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie wydania postanowień dowodowych odnoszących się do poszczególnych wniosków dowodowych, a przy tym dokonanie oceny tych dowodów, w sytuacji gdy Sąd nie może opierać postępowania dowodowego w oparciu o dowody prawidłowo niewprowadzone do postępowania. Zarzut jest chybiony. Jak stanowi przepis art. 505⁹ § 1 k.p.c. § 1¹. apelację można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie; naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. W tej sprawie Sąd Rejonowy dysponował jedynie dokumentami przedstawionymi przez stronę powodową. Żadnemu z tych dokumentów nie odmówił wiarygodności. I choć istotnie Sąd winien był wydać postanowienie dowodowe to brak tego postanowienia jest uchybieniem nieistotnym, nie mającym żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia, albowiem z punktu widzenia interesów skarżącego – wydanie postanowienia dowodowego w niczym by nie zmieniło jego sytuacji procesowej.

Zarzuca dalej naruszenie art. 60 k.c. w zw. z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim poprzez ich błędną wykładnię, tj. przyjęcie że oświadczenie woli o zawarciu umowy pożyczki wymaga formy pisemnej. Zarzut ten jest bezprzedmiotowy albowiem Sąd I instancji takiej konstatacji nie uczynił. W sprawie chodzi o to jedynie, że strona powodowa nie udowodniła by zawarła umowę pożyczki z pozwaną, a o to w jakiej formie umowę zawarto.

Zarzuca naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie, tj. brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału i odmówienie mocy dowodowej przedstawionym dokumentom, w sytuacji gdy dokumenty winne być traktowane jako dowody należycie wskazujące istnienie przysługującej powodowi należności. To jest wyłącznie zdanie strony powodowej, nie znajdujące uzasadnienia w aktach sprawy. Za dokumenty nie można bowiem uznać wydruków komputerowych, które przez nikogo nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem. Nadto, część tych „dokumentów” niekoniecznie dotyczy tej sprawy. Złożenie bowiem wydruku umowy ramowej nie oznacza, że taka umowę strony zawarły i że w ogóle ją zawarły.

Zarzuca naruszenie art. 232 zdanie 2 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodu z przesłuchania pozwanej, w sytuacji gdy zdaniem Sądu w sprawie brak było środków dowodowych. Ten zarzut stanowi próbę przerwania obowiązków procesowych ciążyących na stronie na Sąd orzekający. Dowód z przesłuchania stron jest dowodem uzupełniającym. W tej sprawie nie trzeba było uzupełniać postępowania dowodowego tylko przeprowadzić je porządnie od początku – a to leżało po stronie pełnomocnika powoda, który jest tzw. profesjonalnym pełnomocnikiem.

Zarzuca naruszenie art. 308 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie przeprowadzenia przez Sąd I instancji dowodów z przedłożonych dokumentów jako dowodów utrwalonych za pomocą urządzeń wskazanych w tym przepisie. Jest to zarzut bezzasadny. Z faktu, że istnieje przelew internetowy na kwotę 1.200 zł na nazwisko pozwanej nie wynika, że zawarto umowę pożyczki, kiedy, na jaką kwotę, na jakich warunkach i czy pożyczka jest wymagalna.

Zarzuca dalej naruszenie przepisu art. 339 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie przez Sąd I instancji, że w sprawie zachodzą wątpliwości, w sytuacji gdy takowe nie zachodzą. Zarzut nie jest zasadny. W sprawie występują istotne wątpliwości. Dały temu zresztą wyraz dwa składy orzekające odmawiając wydania nakazu zapłaty.

Zarzuca też naruszenie art. 208 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie wezwania strony powodowej do przedstawienia wniosków dowodowych. Zarzut ten jest kolejnym zmierzającym do przerwania obowiązków procesowych ze strony powodowej na Sąd.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.